

EL PEQUEÑO PAOLO EMPEZÓ A FRAGUAR SU CONCEPTO DE TELECINCO DURANTE LAS VACACIONES DE VERANO EN UN PUEBLECITO SICILIANO

ANTONI COLL I GILABERT
@Collgilbert

La incertidumbre

«La incertidumbre es una margarita cuyos pétalos no se terminan nunca de deshojar», escribió Vargas Llosa. La experiencia muestra que el escritor tiene razón. Por mucho que tratemos de evitar lo inesperado, no acabamos de conseguirlo.

Antonio Ruiz de Elvira, catedrático de Física de Alcalá, aplica la incertidumbre a sucesos como el del avión estrellado voluntariamente en los Alpes. ¿Cómo preverlo?

Cuando suceden episodios así, se dictan nuevas leyes o regulaciones, se establecen nuevas prohibiciones, limitaciones y controles, se cambian los protocolos... hasta el próximo suceso, también imprevisible.

Hay que tratar de impedir nuevos fallos, pero cuando es el ser humano el que falla, con toda su inventiva, ¿qué se podrá hacer? Quizá habría que poner más empeño en cambiar la conducta humana, más que en preverla o castigarla. Pero entonces entramos en el terreno moral, y aquí pasamos página.

Dimarts **31** de març de 2015

TEL: 977 299 700
diari@diaridetarragona.com
subscriptions@diaridetarragona.com

Diaridetarragona.com

f Diari de Tarragona
@diaridetarragona

DIARI DE TARRAGONA
TEL: 977 299 700; FAX: 977 223 013
diari@diaridetarragona.com

TARRAGONA: TEL: 977 299 762,
977 299 744
tarragona@diaridetarragona.com

REUS: TEL: 977 344 832,
977 341 646; FAX: 977 343 216
reus@diaridetarragona.com

COSTA: TEL: 977 299 700,
FAX: 977 223 013
costa@diaridetarragona.com

EBRE: TEL: 977 446 307;
FAX: 977 445 215
ebre@diaridetarragona.com

EL VENDRELL I VALLS:
TEL: 676872859
camp@diaridetarragona.com

TATE CABRÉ ■ PERIODISTA I ESCRITORA

‘Els indians no eren d'enlloc’

ESTER PAGÈS

- Què la porta a fer un llibre sobre els indians de Tarragona?

- Quan vaig començar a fer recerca sobre els indians li vaig preguntar a l'historiador Pere Anguera, com a especialista en el XIX, sobre els indians de Reus i em va dir que llavors era la segona ciutat de Catalunya i no hi havia cap necessitat d'emigrar i, per tant, no hi havia indians. Amb els anys, però me n'anaven apareixent, i vaig decidir posar-m'hi.

- Habitats a sentir a parlar dels indians a Torredembarra, n'ha trobat més a les ciutats d'interior que no pas a les costaneres, oi?

- Sí, sorprenentment! He comptat més indians de Vila-seca que de Torredembarra o d'Altafulla, i si obrim el còmput als viatgers cap a Amèrica, me'n surten més del Baix Camp que del Tarragonès. Als viatgers cap a Amèrica hi incloem emigrants, funcionaris, religiosos, militars, artistes, científics...

- En quines altres ciutats han deixat empremta?

- A moltes, sobretot del Baix Camp i del Tarragonès. La Vila Urrutia de l'Albiol, el parc Samà de Cambrils, el cementiri de l'Aleixar, el mas Miró de Mont-roig, els porxos de la plaça Prim de Reus, el castell de Sicart de Vila-seca, l'hospital i el patronat Roig de Torredembarra.

PERFIL |

Tatè Cabré, nascuda a Reus, és doctora en Periodisme i Comunicació i és l'autora del llibre ‘El llegat indi a les comarques de Tarragona’, una publicació que mostra cinc rutes diferents i descobreix l'empremta d'aquest col·lectiu, que, després d'emigrar a Cuba, va tornar a les nostres comarques amb les butxaques plenes i va dibuixar part del paisatge que avui dia trepitgem.

- Els porxos de la plaça Prim són un llegat indià?

- Sí. Els va fer Antoni Beringola, un indià que va marxar a Cuba, desertor de la Guerra del Marroc i que va tornar a Reus molt ric. Va impulsar el santuari de Misericòrdia, l'estació de tren dels Directes, que era molt més gran que l'actual estació de la ciutat i també el Círcol i el Teatre Fortuny que per a fer-los va comprar l'antic convent que hi havia i va fer edificar els porxos que veiem avui dia.

- Fins i tot, un grup de Vila-seca va viatjar fins a Oceania? Així és. A Austràlia i a Nova Zelanda, van marxar molts emigrants i van tornar 38 in-

dians. De fet, és el municipi capdavanter.

- Ens recomana una de les cinc rutes del llibre?

- Potser recomanaria les rutes noves com la de l'Aleixar que és la més concentrada, la de l'Arboç la més variada, i la de Cala-

Els porxos de la plaça Prim de Reus els va fer un indià que va marxar a Cuba i va tornar ric

L'obra de la periodista ha estat editada per la Diputació de Tarragona en el Programa de Difusió Cultural. FOTO: A. MARINÉ

fell la que vol més passeig, tot i que totes es fan fàcilment en un matí.

- El llibre es podria convertir en una eina turística...

- Sí, per a escoles, ajuntaments, agències, i per a interessats en el turisme cultural.

- Després de dos anys de recerca, què li ha cridat més l'atenció?

- Els tants emigrants rics que no van passar a la història i que tenen biografies interessants.

- Quin és el patrimoni intangible dels indians?

- A Reus, la tradició exportadora de licors i a altres indrets, la

toponímia, noms de carrers, places, masos, les cançons, els refranys, les llegendes sobre vides intrèpides, el rom cremat, el món colonial a la literatura...

- Alguna anècdota divertida?

- Moltíssimes. Des de filles mulates i herències estranyes fins a un fet curiós com que els indians que no sabien on morien es feien un panteó a Catalunya i un altre a Amèrica, i un dels dos quedava buit.

- Hem d'envejar els indians?

- Gens! Eren gent desorientada, anaven sempre amb el pas canviat. Allà sentien nostàlgia de la pàtria i aquí enyor del paradís perdut. No eren d'enlloc.